

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Burrat Husam ügyvéd által képviselt felperesnek a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara Országos Etikai és Fegyelmi Bizottsága alperes ellen fegyelmi ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Tolna Megyei Bíróság 2008. január 11. napján kelt 9.K.20.848/2007/3. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Tolna Megyei Bíróság 9.K.20.848/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes - növényvédő mérnök, az alperesi kamara tagja - 2001. év óta dolgozik vállalkozásban növényvédelmi szaktanácsadóként.

2006 májusában a felperesnél vény felírása céljából megjelent V. Zs., L. R., D. I. és B. I.

A felperes személyi igazolványukat megtekintette, és meggyőződött az adataikról.

Nevezett személyek kérése alapján részükre a felperes 2006. május 10. és 15. napján növényvédelmi vényt állított ki.

Két vényen tájékoztatást egyáltalán nem írt, egy vényen a „felhasználás felirat szerint”, egy vényen pedig a „felhasználás címke szerint” kitétel szerepelt.

A felperes úgy gondolta, hogy nevezett személyek növényvédelmi képesítéssel rendelkeznek, az erre vonatkozó vásárlói jogosultságukat nem vizsgálta meg.

Abban állapodtak meg, hogy a szerek kijuttatása előtt a felperes megismerheti az érintett területeket.

Május 17. napján a felperes levelet küldött és telefonon is értesítette a vásárlókat, hogy a növényvédő szer kijuttatását ellenőrizni szeretné, és a területeket is meg kívánja ismerni.

Az elküldött levelekre válasz nem érkezett.

A felperest a vények kiállítását követő napokban kereste a növényvédő szerek forgalmazásával foglalkozó kereskedő, akitől a felperes megtudta, hogy a vásárlók a szer ellenértékét nem fizették ki.

A felperes az eseményekről a növényvédelmi szolgálatot nem értesítette.

A vásárlókkal szemben a Székesfehérvári Rendőrkapitányság büntetőeljárást indított, tekintettel arra, hogy a felperes által kiállított vényeket bemutatva növényvédő szert vásároltak, azok ellenértékét azonban nem fizették meg. A felperest a büntetőeljárásban tanúként hallgatták meg.

A Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara Tolna Megyei Területi Szervezetének Etikai Fegyelmi Bizottsága a 2006. július 11-i ülésén megállapította, hogy a felperes fegyelmi vétséget követett el, és a 2006. július 17. napján kelt FH-1/2006. számú határozatával 100.000 Ft pénzbírság megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezett, az alperes a 2006. szeptember 13. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot - annak indokolásbeli hiányossága miatt - megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította.

A megismételt eljárás eredményeként az elsőfokú bizottság a 2006. november 30. napján kelt FH-1-10/2006. számú határozatával a felperest 100.000 /egyszázezer/ forint pénzbírság megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán eljárta alperes a 2007. március 21. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta, és a felperessel szemben megrovás fegyelmi büntetést alkalmazott.

A határozat indokolása szerint a felperes nem járt el a növényvédelemről szóló 2000. évi XXXV. törvény /a továbbiakban: Ntv./ 31. § /1/ bekezdése szerinti kellő gondossággal és körültekintéssel, ekként veszélybe sodorta környezetét és az emberi egészséget (Ntv. 43-46. §).

Megsértette továbbá a növényvédelmi tevékenységről szóló 5/2001. /I. 16./ FVM rendelet /a továbbiakban: FVM rendelet/ 6. számú mellékletének I/5. pontját, amennyiben a vényeket nem megfelelően töltötte ki, azokon a technológiai utasításra vonatkozó tájékoztatást nem adta meg.

Sérült továbbá az FVM rendelet 16. és 17. §-ának rendelkezése is, a felperesnek ugyanis - miután tudomást szerzett arról, hogy a vásárlók a szükséges képesítéssel nem rendelkeznek - információt kellett volna kérnie a szolgáltatóról.

Tartalmazta végül a határozat, hogy a felperes megsértette az FVM rendelet 20. § /1/ bekezdését, miután nem tett eleget az értesítési, tájékoztatási és jelentési kötelezettségének.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal a kapcsolódó eljárás során határozattal állapította meg, hogy a szakirányító felelőssége kizárólag a növényvédő szerek vásárlását követő tevékenységre terjed ki, a vásárlásra nem; ezért a vásárlással összefüggésben az alperes nem alkalmazhatott volna szankciót.

Sérelmezte, hogy a megismételt eljárás során a 30 napos eljárási határidőt az alperes túllépte.

Álláspontja szerint nem volt tisztázott, hogy vele szemben fegyelmi, vagy etikai eljárást folytattak le, illetve, hogy milyen tényállás alapján milyen jogszabályi, vagy alapszabályi rendelkezést sértett meg.

Kifogásolta, hogy a határozatok tartalmilag hiányosak, azok konkrét tényállást nem állapítanak meg.

Álláspontja szerint a párhuzamosan folyó büntetőeljárásra tekintettel a közigazgatási eljárást fel kellett volna függeszteni; sérelmezte, hogy az erre irányuló kérelmét elutasították. Kifogásolta azt is, hogy testületi döntés ellenére a határozatot csak egy személy írta alá.

Előadta, hogy az alperes által hivatkozott FVM rendelet 17. § /1/ bekezdése nem alkalmazható.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes jogállása szerint - mint az alperesi kamara tagja, és mint növényvédő mérnök - az FVM rendelet 14. § /2/ bekezdés a/ pontja szerinti szakirányítónak minősült, amelyet megállapított a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal csatolt határozata is.

Az FVM rendelet 17. § /1/ bekezdése alapján a szakirányító, illetve forgalmazásra jogosult felelőssége - egyebek mellett - a vásárlói jogosultság vizsgálatára, a növényvédő szer címkeszövegében megfogalmazott előírások betartására, és a felhasználásra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségre terjed ki.

Hivatkozott a megyei bíróság az Ntv. 27. § /2/ bekezdésére és 31. § /1/ bekezdésére, valamint az FVM rendelet 12. § /1/ bekezdésében foglaltakra, továbbá a 6. számú melléklet I/5. pontjára.

Kifejtette a megyei bíróság, hogy az idézett jogszabályok alapján megállapítható, hogy a felperes több ízben megszegte kötelezettségét, amennyiben az érintett négy személy vásárlói jogosultságát nem vizsgálta; a felhasználásra vonatkozó

tájékoztatási kötelezettségének két vény esetében nem, két vény esetében pedig hiányosan tett eleget.

Az is egyértelmű volt, hogy amikor a felperes tudomására jutott az érintett személyekkel kapcsolatos probléma - fizetés nélküli vásárlás, rendőrségi eljárás -, akkor az illetékes szolgálatot az FVM rendelet 20. § /1/ bekezdése alapján tájékoztatnia kellett volna, figyelemmel arra, hogy a növényvédő szer további sorsáról nem volt tudomása. Ezzel összefüggésben az is megállapítható, hogy a felperes a növényvédő szer kijuttatását saját felróható magatartása miatt nem ellenőrizhette; ugyanis ha meggyőződik a négy személy vásárlói jogosultságának hiányáról, akkor megakadályozhatta volna a növényvédő szer illetéktelen felhasználóhoz kerülését.

Megállapította azt is a megyei bíróság, hogy a felperes ellen fegyelmi eljárás indult, amelyet tartalmazott a 2006. november 30-án kelt jegyzőkönyv. A szankció a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara Etikai Kódexén alapult, amely „Felelősség, szabályok” címszó alatt (a/ pont) a növényvédő mérnök - növényorvosi foglalkozás - szabályainak vétkes megszegését fegyelmi vétségnek minősíti.

Az alperes az elsőfokú határozat megváltoztatásával a kódex 26. § /1/ bekezdés a/ pontja szerinti fegyelmi büntetést, azaz a megrovást alkalmazta. Erre tekintettel nem minősíthető kérdésesnek az alperesi eljárás jellege.

A felperes eljárásjogi természetű kifogásaival kapcsolatosan a megyei bíróság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 111. § /1/ bekezdésében foglaltakat idézte.

Álláspontja szerint egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértésekre hivatkozott.

Nem volt jelentősége annak, hogy a megismételt eljárás során az alperes túllépte a 30 napos eljárási határidőt.

A Kódex 23. § /3/ bekezdése szerinti elévülési idő nem következett be a felperes elleni fegyelmi eljárás megindításakor.

A bíróság álláspontja szerint az egyéb büntető, illetve igazgatási eljárásnak az üggyel összefüggésben jelentősége nem volt, ekként a felperes alaptalanul sérelmezte, hogy az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasították.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta.

Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 213. § /1/ bekezdését, 221. § /1/ bekezdését, valamint az Ntv. 27. § /2/ bekezdését és 17. §-át.

Kifogásolta, hogy a hatóság nem tett eleget a Ket. 50. § /1/ bekezdése szerinti tényállás-felderítési kötelezettségének.

Sérelmezte, hogy kereseti kérelmének 3. pontjában arra hivatkozott, hogy nem volt megállapítható, hogy mi a fegyelmi etikai eljárás konkrét tárgya, azaz milyen jogszabályi, illetve alapszabálybeli rendelkezést szegett meg - ezzel kapcsolatosan a megyei bíróság sem foglalt állást, kereseti kérelmének e pontját érintően nem teljesítette indokolási kötelezettségét sem. A neki felróható magatartás megjelölése az eljárás egésze alatt elmaradt; a másodfokú fegyelmi bizottság határozata eltérő tényeket állapított meg és jogszabályhelyeket hívott fel.

Kereseti kérelmében kifogásolta azt is, hogy a testületi döntést csak egy személy írta alá; tehát nem volt tisztázott, hogy a másodfokú eljárásban kik vettek részt, nevük még csak feltüntetésre sem került.

E két eljárási kifogással kapcsolatosan a megyei bíróság semmilyen indokolási kötelezettséget nem teljesített.

Hangsúlyozta, hogy az FVM rendelet 17. és 17/A. §-a a növényvédő szer forgalmazására vonatkozó szabályokat tartalmazza, tehát nem az ő tevékenységére irányadó megállapításokat ír elő, hanem olyan személyek munkáját szabályozza, akik a növényvédő szerek forgalmazásával - kereskedők, illetve mellettük dolgozó szakirányítók - foglalkoznak.

Elkülönül tehát a felhasználásnál eljáró szakirányító - jelen esetben a hozzá hasonló tevékenységet folytató személy -, valamint a kereskedelmi, forgalmazási tevékenység során eljáró szakirányító feladata, és így felelőssége.

A megyei bíróság téves jogszabályhelyet jelölt meg indokolásában, olyat, ami - esetében és tevékenysége ellátása során - rá nem vonatkozhat.

A tényállás-tisztázási kötelezettség elmaradása tekintetében hangsúlyozta, hogy nem került feltárásra, hogy ki, mikor, hol, milyen növényvédő szert vásárolt, ha egyáltalán vásárolt.

Nem tisztázták, hogy az általa felírt vények kerültek-e felhasználásra, vagy sem.

Nem állapította meg az eljárásban senki, hogy történt-e szállítás, tárolás, értékesítés, nyilvántartás - és mindenekelőtt kijuttatás - a kifogásolt növényvédő szerek esetében; ténybeli nyilatkozatai cáfolat nélkül maradtak.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a megyei bíróság megfelelő mélységben feltárta az ügy elbírálása szempontjából irányadó

tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le.

Kétségtelenül megállapítást nyert a perben rendelkezésre állt iratok alapján, hogy a felperessel szemben fegyelmi eljárás indult, és az alperes fegyelmi büntetést alkalmazott vele szemben; ennek jogszerűségi felülvizsgálata volt a jelen közigazgatási per tárgya.

A Legfelsőbb Bíróság nem értett egyet a felperesnek a tényállás felderítetlenségére vonatkozó eljárásjogi kifogásával.

A perben rendelkezésre állt iratok és adatok alapján a tényállás megállapítható volt, a felperes ténykedése rögzítésre került, annak jogszabályi minősítése is helytálló volt, és az ebből következő felelősség-megállapítás ténye is. Erre vonatkozó konkrét megállapításokat a felülvizsgált határozatok és a jogerős ítélet is tartalmaz.

Alaptalannak minősült a felperes azon felülvizsgálati kérelembeli kifogása is - hivatkozással a kereseti kérelem részbeni elbírálatlanságára -, hogy nem volt megállapítható az, hogy mi volt a fegyelmi eljárás tárgya.

A megyei bíróság e körben is eleget tett jogszabályi kötelezettségének, és jogerős ítéletében a Pp. 221. § /1/ bekezdésének megfelelő indokát adta döntésének.

A felperes által elkövetett cselekmény - mulasztás - az alperesi határozatból és a jogerős ítéletből is megállapítható volt, és abból a felperesi felelősség is levezethető volt a megyei bíróság által helyesen idézett jogszabályi rendelkezésekkel való ütköztetés során.

Egyetértett a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet azon megállapításával is, hogy a felperes által állított csekély súlyú eljárási jogszabálysértések az ügy érdemére kihatással nem voltak, a keresetet nem alapozták meg.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2009. március 4.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Kárpáti Zoltán sk. bíró**

*A kiadmány hiteléül:
tisztviselő*